

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-02-2025

Estimat fill meu en el cor del meu Déu. Aquest matí la meva ànima sentia un gran desig d'aconseguir la perfecció més santa. Perduda en aquests desitjos d'amor, parlava al meu Jesús de tu, Josep Maria. T'estima molt! No ho sé, però em sembla que la nostra estimada Gemma vol fer de tu un sant: em deia que durant el dia has d'esforçar-te tant com sigui possible per elevar el teu esperit al Cel, més de les vegades que ella t'ha indicat durant el dia. Quant t'ajudarà a ser fidel en aquest camí! Perquè és el més sant i el més fàcil. Ella ho diu! [...] Sí, fill meu, demana a la nostra Gemma que et posi molt d'hora en aquest Cor diví, on hi ha pau, amor i dolçor per l'ànima abandonada en ell. Allà t'espero, i et demano, fill meu estimat, i sento més amor per tu, com més a prop et trobo d'aquest sant Cor del meu Déu.

Amunt, Josep Maria, res no t'ha d'espantar. Sigues fort! Sigues home. Els grans homes fan tot el que és gran, i aquest «gran» ho comprèn tot, en una paraula és: ser sant! El qui aconsegueix aquest títol ho té tot, ho ha aconseguit tot, perquè només això es durà a l'eternitat. Per tant, feliç l'ànima que, fixant els ulls en l'etern, camina amb aquesta santa certesa. [...]

Adéu, fill meu, prega molt per la teva mare, que Jesús li sostingui el cor, perquè quedarà aixafat de tant resistir [...] Sigues bo, sigues fort, sigues fidel. T'estimo amb l'amor del meu Jesús, tan estimat.

El 21 d'abril de 1930, Magdalena va enviar aquesta meravellosa carta a l'advocat Josep Maria Boada Flaquer. Nascut el 28 de febrer de 1892, Josep Maria era un home intel·ligent, elegant i simpàtic. Quan Magdalena va entrar a casa Boada a Barcelona el 16 d'octubre de 1929, Josep Maria era secretari general de l'Obra d'Exercicis.

Un aspecte singular de la personalitat de Magdalena, reflectit en les seves cartes, és la maternitat espiritual envers les deixebles i els deixebles. Ella anomena a Josep Maria Boada "fill", exercint sobre ell una autèntica direcció espiritual en el camí cap a la santedat, estimant-lo amb predilecció espiritual de mare. "Fill meu molt estimat en el Cor del meu Déu", llegim en aquesta carta.

Magdalena vol que Josep Maria sigui tot de Jesús. Per tant: fidel, bo, pur. En una altra carta li diu que doni gràcies a Jesús per donar-li oportunitats per patir alguna cosa pel seu amor, tant en suportar temptacions, qualssevol que siguin, com en patir una mica. Si li dona oportunitats de patir temptacions, li suggereix que miri al Cel, i guanyarà les temptacions amb tres paraules, dites a Jesús amb tot el cor: «Estimo, crec, espero».

Magdalena vol el més gran per aquest el seu "fill molt estimat": la santedat, perquè qui l'aconsegueix ho ha aconseguit tot, tot!
I, humilment, li demana que pregui per ella "la seva mare" i així signa: "La teva mare, Magdalena, de J., M. y G.", és a dir, de Jesús, Maria i Gemma.

«"¿Qui és la meva mare i qui són els meus germans?"
"Aquests són la meva mare i els meus germans.
El qui fa la voluntat del meu Pare del cel,
aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare».
(Mateu 12,48-50).

Aquestes paraules de Jesús poden constituir un punt de meditació en aquest 15 de febrer, que ens serveixi també per als propers trenta dies. Il·luminen l'experiència de maternitat espiritual viscuda per Magdalena.

Jesús reconeix com la seva veritable família -és a dir, els seus amics, als quals pot anunciar el regne de Déu i la misericòrdia del Pare-, aquells que accepten estar asseguts al seu voltant i escoltar-lo. Aquests Jesús s'ofereix com a familiar, amb un gest de cordialitat ampli i delicat.

Però hi ha una afegit important per part de Jesús: cal complir la voluntat del Pare. És el compromís de seguir el camí de Jesús portant cadascú la seva pròpia creu.

Segur que Magdalena ens ajudarà en el nostre camí cap a la santedat a la qual tots estem cridats.

